

V Praze dne 5. srpna 1947.

P.T.

Prověřovací komisi bojovníků o rozhlas

Bez bojové činnosti

v Praze XII.

Níže podepsaný žádá tímto zdvořile prověřovací komisi, aby byl přijat za člena "Bojovníků o rozhlas" a svoji žádost odůvodňuje tím, že 5. května 1945 již brzy po polední ač neměl osně u sebe zbraň, chtěl být nějak prospěšný a rozhodl se boj o rozhlas a vůbec povstání v Praze poděle možností vlastní kamerou na normální kinofilm nafilmovat. Při tom mu asistovala jeho manželka, se kterou až do pozdního večera setrval u rozhlasu, a tím přispěl k obohacení obraz. archivu o mnoho důležitých dokumentárních snímků, ze kterých již dal část výstřižků z kopie norm. kinofilmu k dispozici a nelézají se u pana Noska. Je nutno, aby film byl sestřihán a řádně a chronolo- sestavený odevzdán. K tomu je třeba objednat pracovní kopii.

V této části líčím stručně celý průběh, pokud to v paměti utkvělo a omluvte prosím časové nesrovnalosti pokud se vyskytnou tím, že mnoho znás nemělo pojem pro čas. Ač bydlím v Praze XII., Sázavská 32/I., nemohl jsem se dostat po Stalinově tř. osudného dne 5.V.45, neboť jsem byl zadržen u kavárny Elektra SS voj. bubín. samopalem, takže jsem šel Skrétovou a Římskou. V prostoru Balbínově ul. bylo velmi živo. V okamžiku kdy jsem se blížil Balb. ul. dohonil mě polic. vůz plně obsazený našimi policisty. Zastavili a rozdávali pistole. Zájemců bylo, velmi mnoho, takže se na mne nedostalo, rozdali as 10 nebo dvacet pistolí a několik zásobníků s náboji - to bylo krátce po 12 hod.

Produ podvotán, aby prokázal svou jeho činnost a poskytl filmový materiál.

II.

Nemaje jiného východiska rozhodl jsem se že budu povstání aspoň filmovat, pokud se mi nenaskytne jiná příležitost býti jinak užitečný.

Ani jsem neobědval, vzal jsem kameru a manželka vzala do aktovky záložní kasety a šli jsme do Balbínovy ul. V tuto dobu dav v tomto prostoru velmi zhoustl a pohyboval se velmi pružně, tak jak se situace přirostřovala. To bylo po 13 hod. dole u Stalínovy tř. byli dva mrtví SS voj.

Proti vjezdu do rozhlasu stálo kolmo v ulici u pravého chodníku auto fmy Václ. Štrop. Pomýšlelo se, jak se dostat do rozhlasu. Doporučoval jsem zadem. Dveře dvou sousedních domů byly zamčeny. Teprve třetí dům od budovy rozhlasu byl otevřen. Nevěděl jsem před jaké překážky budu postaven, proto jsem nechal kameru dole. Na schodišti jsem nikoho nepotkal; půda byla otevřena. Rozbitou střechou jsem viděl jak na střeše rozhlasu někdo pobíhá v civilním obleku. Seběhl jsem dolů vylíčeně situaci vyšli jsme asi s pěti muži /mezi námi byl jeden pol. strážník/ na půdu. V této době už přistavovali žebřík na střeše sousedního domu a muži v bílých pláštích pomáhali jednomu s puškou na zádech se žebříku na střechu rozhlasu.

Váláním jsme si ověřili, že jsou to češi. Zde jsme nebyli nic platni - sešli jsme zase dolů. Bohužel ani po druhé jsem neměl kameru sebou, abych mohl něco z tohoto výjevu zachytit. Druhý nápad byl dostat se do rozhlasu dveřmi z průjezdu, které byly zamčeny. Po chvíli nato pančéřová pěst rozhodla. Snímek jsem zachytil a jeho vystřižek je také přiložen.

Najednou se roznesla správa, že se stáhli Němci do sklepních místností a že je tyto nutno nějak vypudit. Vzápětí z této zprávy vznikla druhá verze, která vysvětlovala, že ve sklepě je sklad munice a prachu, že je ~~nutno~~ nutno sklepní místnosti zaplavit. Nevím kdo hasiče objednal, ale přijeli to bylo nějak po 16 hod. Krátce nato vyšel z budovy rozhlasu Kříž. Byl davem zadržen /resp. maj. Rakoušem, jak patrně se snímku/ a před davem uchráněn, jinak by to asi odnesl na místě. Podrobnosti zde nebudu líčit. Po 18 hod. nemílím-li se byl rozhlas zcela v našich rukou.

5. května k večeru byl rozhlas ostřeleván, právě tak jako Stalina tr.
ulice něm. letadlem, která^e se mi podařilo, zachytit také na film.

Další dny a noce jsem byl plně zaměstnán, jak stavěním barikád,
tak i různými funkcemi, které mi nemusil ani nikdo ukládat. I v této
době jsem pořídil mnohu snímků průvodů zajatých něm. voj. právě tak jako
zajatých civil. osob, dále stavění barikád a jiné události na př.:
vítání rus. armády, přelepování býv. nápisů Schwerinovy ul. na Stalinovu
tř. a t. d. a t. d.

V neděli večer byl požár Ufy v pondělí dopol. jsem si troufal
dostat se na Václavské nám. snadné to nebylo. Tam trvali ještě přestřelky
a kromě hasičského sboru, nebylo téměř živé duše na nám. Na zpáteční
cestě jsme vnikli do německého domu za hotelem Alcron a tam jsem dostal
karabínu a dvě bedničky nábojů. Ty jsem také hned toho dne t.j. 7.V.45
odevzdal na M.N.V. v Radhoštské ul. zbroj. rotmistru. Pušku mi ponechali
a určili, abych držel službu v prostoru vlnhrad. Sokolovny. Tuto funkci
jsem také svědomitě vykonával, jak o tom svědčí případ, kdy jsem zajistil
může bez dokladů, kterého jsem předvedl do Sokolovny^k zjištění, jelikož
dotyčný byl cizinec, jak se později zjistilo až^v bytě, kde dotyčný prokázal
polic. přihláškou a kmenovým listem u správce domu, svoji totožnost.

Zbraň a náboje jsem odevzdal unif. por. Čsl. armády 10.V.45 s vel.
v Radhoštské ul. Zápisník se jmény osob se kterými jsem přišel v jednání
jsem nenašel, jak jsem ~~zjistil~~^{doňfal}. Jen pár volání nebo výzev rozhlasem
jsem ještě našel a ty Vám příkládám zvlášt, nemáte-li je, budou také
užitečné - více se mi jich také neuchovalo.

Co se týče chování se za okupace sděluji, že jsem jako zaměstnanec
/operatér/ něm. film. spol. Ufy nesympatiseval s tvrdými a asociálními
způsoby vedoucích a nechával jsem to čím déle, tím více znát a nerespektoval
rozka^{at}zů. To přivedilo mnoho rozporů, pro které jsem se dostal na prac. úřad.
Moje chování bylo považováno dir. Goertzem za sabotáž a díky Bohu až do

IV.

koncentráků mě to už nepřivedlo, jak s tím stále vyhrožoval. Natolik jsem snad asi ještě byl užitečný. Ač mně posílali za šofera ^KGitu na kopání zákopů. O tom příkládám doklady, právě tak jako doklady o tom jak mizerně jsem plnil rozkazy našeho býv. ředitelství a dále doklad o mé pokutě a ~~ruce~~ doznání na pracovním úřadě, ze kterého je jasno, že ~~sázkované~~ přikázané práce byly brzděny. Ostatně může podati o mé činnosti zprávu Váš technik rozhlasový, pan Karel Koníček, bytem v Kobylisých. Jak, dnes velmi slavný scenarista, který po smrti Dr. Ludvíka a později po smrti Glückseliga byl redaktorem ~~na~~ něm. týdeníku Ufy, pan Bohuslav Štěpánek; je jeho slavné jméno. Který t.č. dlí někde na francouzské riviéře na vavřínech, ale nevím kým podhozených. Jeho obligátní proslov, když jsem ho žádal, aby ~~mě~~ tu, nebo onu věc vynechal nebo zkrátil, nebo přinesl až jiný týden bylo: " Já se k vůli Vám nenechám zavřít, nebo přivést na šibenici " Ač nutno podezknout bylo to v jeho moci; já sám si velmi mnoho dovolil aspoň namítat a často jsem docílil, že mne uposlechli. Až mi nakonec zakázal direktor Goertz, abych věci vyřizoval sám, a sám s úřady jednal. Zájem p. B. Štěpánka bylo svědomitě plnit přání a rozkazy i když byly sebe hloupější. Pak ovšem musili zaměst. našich laboratoří natahovat noce, právě tak jako tiskárny a samozřejmě i já který se měl starat o chod práce a další náležitosti, kterých jsme mohli býti velmi často ušetřeni. Jemu tedy patří dík, že jsem byl aspoň jen osobně a ne úředně nazýván direktorem Goertzem sobotérem a že jsem se nedostal do koncentráku, nýbrž byl jsem jen pokutován za rušení pracovní morálky.

Závěrečně podotýkám, máte-li zájem na snímku z boje o rozhlas sdělte mi to a já bych Vám nechal poříditi kopii, kterou bychom si sestřihli negativ podle té sestřižené upravili a tím by negativ se všemi autorskými právy přišel do Vašich rukou. Kdyby snad Vám bylo ještě nutno něco vysvětlit napište mi prosím a já bych Vám milerád navštívil.

Doufám, že mému přání laskavě vyhovíte a ~~pro~~ po prověření mě za člena bojovníků o rozhlas přijmete.

Zůstávám s vlasteneckým pozdravem